

Agnieszka Suplicka

ORCID: 0000-0002-7107-0327

DOI: 10.15290/dhmgz.01.2021.03

Podwójny Jubileusz – reminiscencje utrwalone w pamięci

Double Jubilee – reminiscences preserved in memory

STRESZCZENIE: Celem artykułu jest ukazanie aktywności naukowej i społecznej Profesor dr hab. Elwiry J. Kryńskiej Kierownika Katedry Historii i Teorii Wychowania z okazji Jubileuszu 40-lecia pracy uniwersyteckiej. W części zasadniczej przedstawiona została sylwetka Profesor dr hab. Elwiry J. Kryńskiej, awanse naukowe i zawodowe w perspektywie Jubileuszu 40-lecia Katedry Historii Wychowania. Zostały także zamieszczone podziękowania wyrażone w imieniu doktorantów i pracowników. Treść osadzona jest na osobistych wspomnieniach pracy akademickiej autorki.

SŁOWA KLUCZOWE: jubileusz, Katedra Historii i Teorii Wychowania, wspomnienia, Elwira J. Kryńska

ABSTRACT: The aim of the article is to present the scientific and social activity of prof. Elwira J. Kryńska, head of the Department of History and Theory of Education on the occasion of the 40th anniversary of university work. The main part presents the profile of prof. Elwira J. Kryńska, her scientific and professional achievements in the perspective of the 40th anniversary of the Department of the History of Education. Acknowledgments on behalf of PhD students and employees were also included. The content is based on the personal memories of the academic work of the author.

KEYWORDS: jubilee, Department of History and Theory of Education, memories, Elwira J. Kryńska

Spotkał nas niezwykle zaszczyt świętowania Jubileuszu 40-lecia Katedry Historii i Teorii Wychowania, ale również Jubileuszu 40-lecia pracy naukowej Profesor Elwiry Jolanty Kryńskiej. To wydarzenie jest więc okazją do radości oraz wyrażenia chociaż w kilku zdaniach uznania i podziękowania Profesor dr hab. Elwirze Jolancie Kryńskiej za wspólne lata pracy, za podejmowane razem działania, które budowały klimat do naukowych, zawodowych, a też osobistych przemyśleń i refleksji.

Karierę zawodową Elwiry J. Kryńskiej zapoczątkowały studia na Wydziale Pedagogiki i Psychologii Filii Uniwersytetu Warszawskiego, które zdecydowały o na dalszej drodze naukowej przyszłej Profesor. Pracę na Wydziale rozpoczęła w 1980 roku w Zakładzie Pedagogiki Społecznej. Od 1983 roku jest związana z Zakładem Historii Wychowania, a od 2002 kieruje pracą i nadzoruje jego działalność. W 2013 roku objęła stanowisko kierownika Katedry Historii Wychowania. Dnia 1 lutego 2014 roku zgodnie z postanowieniem Senatu Uniwersytetu w Białymstoku została mianowana na stanowisko profesora zwyczajnego¹.

Warto nadmienić, iż zainteresowania naukowe i poszukiwania badawcze Profesor Elwira J. Kryńska, której Jubileusz pracy naukowej pokrywa się z Jubileuszem działalności Katedry, dotyczą najnowszych dziejów oświaty i wychowania: okresu Drugiej Rzeczypospolitej, czasów II wojny światowej i okupacji Polski oraz pierwszych lat istnienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Uczona w swoich badaniach wzorowała się na wybitnym historyku wychowania Profesorze Stanisławie Mauersbergu². To pod jego opieką doskonalila swój warsztat pracy

---

¹ E.J. Kryńska (red.), *Utrwalić chwilę. XXX-lecie Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku 1977–2007*, Białystok 2007.

² Eadem, *Mądrość, wiedza, dobro i serce – Stanisław Mauersberg (1924–2012)* „Przegląd Historyczno-Oświatowy” 2012, nr 3-4, s. 18-21; Eadem, *Stanisław Mauersberg (1924–2012)*, „Przegląd Historyczno-Oświatowy” 2014, nr 1-2, s. 176-187; J. Kulbaka, *Sprawozdanie z Symposium naukowo-metodycznego poświęconego pamięci prof. zw. dr. hab. Stanisława Mauersberga zorganizowanego przez Zakład Historii Wychowania Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku*, „Biuletyn Historii Wychowania” 2019, nr 30, s. 194-197; M. Walczak, *Życie, działalność pedagogiczna i naukowa profesora Stanisława Witolda Mauersberga (1924–2012)*, „Przegląd Historyczno-Oświatowy” 2012, nr 3-4, s. 7-10.

naukowej i pasję do poszukiwań badawczych w ramach historii wychowania.

Od 2002 roku, od momentu objęcia funkcji Kierownika Zakładu Historii Wychowania przez Profesor Elwirę Jolanę Kryńską, zamierzenia naukowe Zakładu mieszczą się w kręgu szeroko rozumianej historii wychowania i dotyczą dziejów myśli pedagogicznej, zwłaszcza XX wieku oraz genezy i rozwoju instytucji oświatowych. Obejmują zagadnienia związane z oświatą szkolną i pozaszkolną, szkolnictwem prywatnym, aktywnością nauczycieli oraz krystalizowaniem się społecznej świadomości i rozwoju kultury Polski niepodległej; niezłomną walką przeciwko degradacji umysłowej i kulturalnej młodego pokolenia Polaków oraz poniesionymi stratami osobowymi i materialnymi w latach II wojny światowej, a także przeciwstawianiem się ideologizacji życia społecznego w okresie budowy „państwa socjalistycznego” i „nowego człowieka”³.

Zespół historyków wychowania kierowany przez Profesor Kryńską ma bogaty dorobek naukowy, bazujący na badaniach regionalnych, biograficznych, terenowych, oparty na międzynarodowych i krajowych kwerendach, działalności popularyzatorskiej i podejmowanych inicjatywach organizacyjnych. Niewątpliwie działalność naukowa, organizacyjna i dydaktyczna zespołu pod kierunkiem Profesor E.J. Kryńskiej przyczyniła się do rozwoju historii wychowania jako subdyscypliny pedagogiki i może być nazwana mianem białostockiej szkoły historii wychowania⁴. W Katedrze Historii Wychowania przez 40 lat działalności zrealizowano wiele inicjatyw naukowych, takich jak: granty Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowego Centrum Nauki, staże naukowe i projekty badawcze.

Należy także zwrócić uwagę na niezwykle imponujący i twórczy dorobek naukowo-badawczy Pani Profesor. Cechuje go głęboka refleksja historyczna, która w naturalny sposób łączona jest z problematyką badań pedagogicznych. Na dorobek ten składają się monografie

³ Zakład Historii Wychowania, [w:] *Utrwalić chwile...*, s. 84-105.

⁴ Ł. Kalisz, *Między godnością a zniewoleniem. Naukowa refleksja na temat dziecka w perspektywie historycznej w jubileuszu czterdziestolecia białostockiej szkoły historii wychowania*, „Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne” 2020, nr 2 (11), s. 283-290.

autorskie i współautorskie, liczne artykuły i rozprawy. Obejmuje on około dwieście publikacji⁵.

Nie sposób wymienić w tym miejscu wszystkich tytułów, ale warto zwrócić uwagę, iż od wielu lat Pani Profesor współpracuje z wieloma redakcjami czasopism naukowych i jest recenzentem wydawniczym w periodykach naukowych, takich jak: między innymi „Przegląd Historyczno-Oświatowy”, „Przegląd Pedagogiczny”, „Rocznik Pedagogiczny”, „Pedagogika Szkoły Wyższej”, „Civitas et lex”, „Kultura i Edukacja”,

⁵ Do publikacji zwartych należą: E.J. Kryńska, S.W. Mauersberg, *Indoktrynacja młodzieży szkolnej w latach 1945–1956*, Białystok 2003 (Autorzy otrzymali Nagrodę Naukową im. Władysława Spasowskiego w dziedzinie pedagogiki przyznawaną przez Wydział Nauk Społecznych PAN w Warszawie w 2006 roku); E.J. Kryńska, *Specyfika oświatowego ruchu oporu w województwie białostockim w latach II wojny światowej*, Białystok 2010; Eadem, *Polski Biały Krzyż (1918–1961)*, wyd. II poprawione, zmienione i rozszerzone, Białystok 2012; Eadem, *Skazane za patriotyzm. „Druga konspiracja” na Białostocczyźnie*, Białystok 2012; E.J. Kryńska, A. Suplicka, U. Wróblewska, *Dzieje oświaty w regionie – województwo białostockie (1919–1939)*, Warszawa 2018; Książki pod redakcją: E.J. Kryńska (red.), *Funkcja prywatnych szkół średnich w Drugiej Rzeczypospolitej (1918–1939)*, Białystok 2004; E.J. Kryńska (red.), *Terror i konspiracja. Młodzież wobec indoktrynacji komunistycznej 1945–1956*, Białystok 2004; E.J. Kryńska (red.), *Staropolski etos wychowania*, Białystok 2006; E.J. Kryńska (red.), *Ideale wychowawcze i wzory osobowe narodu polskiego w XIX i XX wieku*, t. 1, t. 2, Białystok 2006; E.J. Kryńska (red.), *Utrwalić chwile...; Pedagogiczne konteksty doskonalenia zawodowego strażaków Państwowej Straży Pożarnej*, Białystok 2010; E.J. Kryńska (red.), *USUS EST OPTIMUS MAGISTER – Praktyka jest najlepszym nauczycielem. Warsztaty merytoryczno-metodyczne*, Białystok 2011; E.J. Kryńska, A. Skreczko (red.), *Wychowanie – ale jakie?*, Białystok 2007; J. Nikitorowicz, R. Piwowarski, E.J. Kryńska, B. Dudel, M. Głowska-Sołdatow, A. Kienig, K. Śmietalo, J. Kupka, A. Szarkowska, U. Wróblewska (red.), *Wyrównywanie szans edukacyjnych polskiej wsi. Internetowe centra edukacyjno-oświatowe na wsi*, Białystok 2008; E.J. Kryńska, J. Dąbrowska, A. Szarkowska, U. Wróblewska (red.), *Patriotyzm a wychowanie*, Białystok 2009; E.J. Kryńska, Ł. Kalisz, A. Konopacki (red.), *Kobieta a patriotyzm. Konteksty historyczno-pedagogiczne XVI–XX wieku*, Białystok 2012; E.J. Kryńska, A. Szarkowska, U. Wróblewska (red.), *Kobieta a patriotyzm, Konteksty historyczno-pedagogiczne XX–XXI wieku*, Białystok 2012; E.J. Kryńska, A. Suplicka, U. Wróblewska (red.), *Dziecko w historii. Wątek Korczakowski*, Białystok 2013; E.J. Kryńska, M. Głowska-Sołdatow (red.), *Komisja Edukacji Narodowej w perspektywie XXI wieku. W 240. Rocznice utworzenia*, Białystok 2014; E.J. Kryńska, A. Suplicka, U. Wróblewska (red.), *Dziecko w historii – w kręgu kultury chrześcijańskiej*, Białystok 2017; E.J. Kryńska, A. Suplicka, Ł. Kalisz (red.), *Dziecko w historii – sytuacja dziecka w odrodzonym państwie polskim*, Białystok 2020.

„Przegląd Badań Edukacyjnych”, „Biuletyn Historii Wychowania”. Uczestniczy w pracach Ogólnopolskiego Towarzystwa Historii Edukacji i Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego.

Mysłą przewodnią realizowanych przez Profesor zamierzeń naukowych było wskazanie na działania wychowawcze kształtujące pokolenia zdolne „przyszłość uchwycić w nasze ręce”⁶. W ciągu czterdziestu lat pracy na Uniwersytecie w Białymstoku Profesor szczególnie dbała o przekaz pokoleniowy. Prowadziła seminaria doktorskie związane z dziejami oświaty i wychowania w XX wieku. Wielokrotnie pełniła funkcje promotora i recenzenta rozpraw doktorskich, recenzowała dorobek naukowy w procedurach habilitacyjnych oraz w postępowaniach o tytuł profesora. Pani Kierownik nieustannie podejmuje działania i wspomaga rozwój naukowy również młodych adeptów nauki. Wypromowała prawie pół tysiąca magistrantów i 6 doktorów. Wśród wypromowanych doktorów jest wielu pracowników naukowych Wydziału Nauk o Edukacji Uniwersytetu w Białymstoku: prof. UwB dr hab. Urszula Wróblewska, dr hab. Anna Józefowicz, dr Agata Samsel, dr Agnieszka Suplicka i dr Łukasz Kalisz. Awanse naukowe Pracowników Zakładu Historii Wychowania i dalszy rozwój jednostki nie byłyby możliwe bez takiej aktywności naukowej jej Kierownika.

Profesor z powodzeniem łączy pracę naukową z innymi wyzwaniami. Aktywnie angażuje się w prace organizacyjne i administracyjne, w których uzyskuje społeczne zaufanie. Przejawem uznania ze strony środowiska akademickiego Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku było wybranie Pani Profesor w 2005 roku na stanowisko Dziekana Wydziału, które piastowała przez dwie kadencje do 2012 roku. Kierując ówczesnym Wydziałem Pedagogiki i Psychologii zainicjowała wiele znaczących działań i przyczyniła się do jego rozwoju⁷. Warto przypomnieć, że między innymi jako Dziekan od roku 2005/2006 rozpoczęła prace nad dostosowaniem procesu dydaktycznego Wydziału Pedagogiki i Psychologii do wymagań procesu bolońskiego i Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 r. W efekcie w roku akademickim 2007/2008 uruchomiono

⁶ Cyt. za A. Peccei, *Przyszłość jest w naszych rękach*, Warszawa 1987.

⁷ *Wydział Pedagogiki i Psychologii – wczoraj i dziś*, [w:] *Utrwalić chwile...*, s. 21-238; *Zmiany strukturalno-organizacyjne i administracyjne*, [w:] *Utrwalić chwile...*, s. 24-309.

studia pierwszego i drugiego stopnia, powołano nowe kierunki studiów – praca socjalna – I stopień, polityka społeczna – II stopień, kulturoznawstwo, wspólnie z Wydziałem Filologicznym oraz specjalności. Z charakterystyczną dla siebie energią, precyzją i dokładnością dołożyła starań, by podnieść standardy warunków lokalowych, dokonać modernizacji sal dydaktycznych, a także – co warto podkreślić – przyczyniła się do budowy przestronnej, nowoczesnej auli dydaktyczno-widowskiej Wydziału.

Profesor nieustannie inicjowała i wspierała różnorodne działania naukowe i kulturalne dające szansę rozwoju zawodowego pracowników naukowo-dydaktycznych i studentów ówczesnego Wydziału Pedagogiki i Psychologii⁸. W znacznej mierze zwróciła uwagę na bazę źródłową i dlatego zadbała o powiększenie zasobów czytelniczych Biblioteki Wydziału.

W latach 2004–2016 pełniła funkcję Pełnomocnika Rektora ds. Centrum Edukacji Nauczycieli Uniwersytetu w Białymstoku (od 27 listopada 2013 roku Centrum Edukacji Ustawicznej). Od 2008 roku jest członkiem Senackiej Komisji Prawno-Statutowej UwB. W latach 2012–2016 była członkiem Komisji ds. nauczania Polaków na Wschodzie, Odwoławczej Komisji ds. Oceny Nauczycieli Akademickich. Była koordynatorem wielu projektów, między innymi należy wymienić: studia podyplomowe przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotów zawodowych; Nauczyciel XXI wieku; Usus est optimus magister – praktyka jest najlepszym nauczycielem; współdziałała w realizacji projektu: Rozwój przez kompetencje; była podwykonawcą projektu: Studia Podyplomowe Pedagogiczne realizowane dla pracowników Państwowej Straży Pożarnej województwa podlaskiego⁹.

Do organizacyjnych osiągnięć Profesor Kryńskiej należą także konferencje, sesje i seminaria naukowe, ale też wystawy dokumentu-

---

⁸ M. Sobecki, A. Korzeniecka-Bondar (red.), *Temporamutandur et nosmutamur in illis... XL lat Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku. Dekada 2008–2017*, Białystok 2017.

⁹ Koordynator projektu: Studia podyplomowe przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotów zawodowych – współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet: III Wysoka jakość systemu oświaty Działanie 3.3 Poprawa jakości kształcenia Poddziałanie 3.3.2 „Efektywny system kształcenia i doskonalenia nauczycieli”. Okres realizacji projektu 01.11.2008

jące ważne wydarzenia historyczno-oświatowe. Była koordynatorem naukowym, przewodniczącym, moderatorem i referentem wielu konferencji, seminariów i sympozjów naukowych.

Dokonania i aktywność Profesor zaowocowały licznymi odznaczeniami, nagrodami i wyróżnieniami. Otrzymała Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal 70-lecia Tajnej Organizacji Nauczania, Srebrny Medal „Za zasługi dla Pożarnictwa” oraz Medal Uniwersytetu w Białymstoku. Została również uhonorowana nagrodą naukową Polskiej Akademii Nauk.

Nie sposób w biografii Profesor nie wspomnieć o jej życiu prywatnym i rodzinie. Od urodzenia mieszka w Białymstoku. Wspólnie z mężem Józefem i synem Marcinem tworzą zharmonizowaną i żytą emocjonalnie rodzinę. Profesor jest bardzo dumna z męża i syna, których łączy wspólna pasja muzykowania. Mąż był wieloletnim muzykiem Opery i Filharmonii Białostockiej a syn jest absolwentem Uniwersytetu Muzycznego w Białymstoku oraz Wydziału Prawa UwB.

---

do 31.01.2011 r.; – koordynator projektu: Nauczyciel XXI wieku. Współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet III „Wysoka jakość systemu oświaty”, Działanie 3.3 „Poprawa jakości kształcenia”, Poddziałanie 3.3.2 „Efektywny system kształcenia i doskonalenia nauczycieli – projekty konkursowe”. Okres realizacji projektu 01.09.2009 do 30.09.2012 r. – współudział w realizacji projektu: Rozwój przez kompetencje - współfinansowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet III „Wysoka jakość systemu oświaty”, Działanie 3.3 „Poprawa jakości kształcenia”, Poddziałanie 3.3.4 „Modernizacja treści i metod kształcenia-projekty konkursowe”. Okres realizacji projektu 01.10.2009 do 31.08.2012 r.; – koordynator projektu: Usus est optimus magister – praktyka jest najlepszym nauczycielem – współfinansowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet III „Wysoka jakość systemu oświaty”, Działanie 3.3 „Poprawa jakości kształcenia”, Poddziałanie 3.3.4 „Modernizacja treści i metod kształcenia-projekty konkursowe. Okres realizacji projektu 01.08.2010 do 31.12.2014 r. – podwykonawca projektu: Studia Podyplomowe Pedagogiczne realizowane dla pracowników Państwowej Straży Pożarnej województwa podlaskiego – głównym założeniem Projektu Kształcenie bez granic: było podniesienie wiedzy i umiejętności pracowników administracji publicznej w celu wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego. Projekt finansowany był ze środków Norweskiego Mechanizmu Finansowego i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Projekt realizowano od 18.11.2009 do 30.11.2010 r.

Profesor z radością twierdzi, że jej mąż umie zagrać chyba na każdym instrumencie i jest najlepszym tancerzem. Związana uczuciowo z rodziną jest zaaferowana jej losem, nie tylko w chwilach radosnych, ale zwłaszcza wówczas, kiedy jej najbliżsi doświadczają problemów i choroby. Szczególnie jako matka cieszy się z sukcesów i osiągnięć syna. To właśnie jego występ *Spotkania przy fortepianie* uświetnił artystycznie Jubileusz z okazji 40-lecia Katedry/Zakładu Historii Wychowania. Profesor mawia, że ma też drugą rodzinę – jesteśmy nią my – pracownicy Katedry.

Podwójny Jubileusz skłania do refleksji i osobistych wspomnień. W tym miejscu i czasie zastanawiam się, czy znam panią profesor. Byłoby samochwalstwem stwierdzenie, że tak. Pani Profesor ma niezwykle bogatą osobowość i duszę otwartą na piękno. Jest stale gotowa do podejmowania nowych zadań i inicjatyw, do których zawsze jest solidnie, precyzyjnie przygotowana. Pełna taktu, spokoju i ciepłego uśmiechu, pomimo że jest zodiakalnym bykiem, a więc osobą bardzo zdecydowaną i ambitną, charakteryzuje się niezwykle umiejętnością planowania oraz cierpliwością. Upór i konsekwencja to cechy wyróżniające byki¹⁰, może dzięki temu nasza Profesor nie poprzestaje na marzeniach, a zawsze w każdej sytuacji znajduje siły i środki, by realizować wciąż nowe zamierzenia, plany, a i ogromne przedsięwzięcia, jakim jest chociażby obecna międzynarodowa konferencja.

Pani Profesor ma dość niespotykane imię. Pozwolę więc na jego krótką analizę etymologiczną. Chociaż nie jest do końca wyjaśniona, przypuszczalnie pochodzi od mauretańskiego słowa (dialekt arabsko-hiszpański) El-mira, czyli księżna lub dostojna pani¹¹. Wyjaśniałoby to być może fakt, dlaczego Pani Profesor stroni od spodni i lubuje się w pantoflach na wysokim obcasie. Osoba o tym imieniu to kobieta inteligentna i błyskotliwa, ciesząca się autoryte-

¹⁰ W. Józwiak, *Znaki Zodiaku i Ich Władcy*, Białystok 2004; A. Collins, *Dwanaście znaków zodiaku cechy charakteru*, Wrocław 1997. Znane osoby spod znaku byka to między innymi: Królowa Wiktoria, William Szekspir, Fred Aster, królowa Elżbieta II, Henryk Sienkiewicz, Katarzyna II, Salvador Dali, Zygmunt Freud.

¹¹ Według najnowszych publikacji naukowych imię to wywodzi się z języka arabskiego, a przedostało się do Polski za pośrednictwem języka hiszpańskiego. Por. B. Kupis, *Nasze imiona*, Warszawa 1991, s. 90; *Słownik imion*, oprac. W. Janowska, A. Skarbek, B. Zbijowska, J. Zbiniowska, wyd. 2 popr., Wrocław-Warszawa-Kraków 1991, s. 82.

tem, mająca silną osobowość i wolę walki, co ułatwia radzenie sobie z problemami, ale też konsekwentne zmierzanie do obranych celów. Na co dzień jest osobą bardzo wymagająca przede wszystkim od siebie, ale i od swoich podopiecznych. Dzięki temu umiejętnie kieruje naszym zespołem i wciąż wyznacza nowe cele, zadania i po mistrzowsku wskazuje drogę.

Panią Profesor miałam okazję poznać jeszcze w ubiegłym stuleciu. Byłam wówczas na czwartym roku studiów, kiedy to pod jej kierunkiem pisałam, a później obroniłam pracę magisterską. Wiedziona ambicją i potrzebą poszukiwania prawdy naukowej i osobistego rozwoju po trzech latach od zakończenia studiów wróciłam na uczelnię. Jako asystent weszłam do wspólnoty ludzi, którzy tworzą współczesną naukę. I tu właśnie pod skrzydłami Pani Profesor, która rozbudziła we mnie pasję badawczą, rozpoczęłam wspólną, wieloodcinkową naukową przygodę w Zakładzie Historii Wychowania, przygodę, która trwa do dziś.

Z okazji przypadającego Jubileuszu w imieniu wypromowanych przez Panią Profesor doktorów pragnę wyrazić wdzięczność i podziękowanie. Za każdym bowiem doktoratem kryją się długie miesiące ciężkiej, mozolnej pracy nie tylko samego beneficjenta, ale też oddanego mu promotora. Niewątpliwie był to wyteżony czas pracy, ale też krytycznego, konstruktywnego spojrzenia na siebie samego. Bez okazanej nam wyrozumiałości, budującej motywacji, otuchy w chwilach zwątpienia nasz sukces nie byłby możliwy.

W imieniu Pracowników Zakładu Historii Wychowania pragnę podziękować Pani Profesor za wszystkie lata wyteżonej pracy, za przychylność i nieustanną pomoc, za życzliwość, której możemy doświadczać na każdym kroku, za budowanie w nas ambicji i wiary w siebie, bez której trudno byłoby podejmować ambitne cele, za wiarę w naszą wyobraźnię i w intuicję. Za pomoc w rozwoju naukowym i uzyskiwaniu stopni naukowych, które z jednej strony, przynoszą ogromny zaszczyt i wyróżnienie, z drugiej, odpowiedzialność za przyszłość nauki. Praca naukowa nie jest i nigdy nie powinna być jedynie zawodem. Jest misją, a powinnością nauki jest poszerzanie horyzontów wiedzy, stawianie pytań, szukanie odpowiedzi ku lepszemu zrozumieniu otaczającego nas świata. Dzięki niej dostrzegamy potrzebę samokształcenia, rozwoju i samorealizacji. Również w imieniu Pracowników Katedry Historii i Teorii Wychowania proszę o przyjęcie wraz z najserdeczniejszymi gratulacjami, najlepszych życzeń, zdrowia, dalszych sukcesów, satysfakcji i pomyślności w sferze zawodowej, jak i w życiu osobistym.

Żywimy nadzieję, że pozytywne wspomnienia tych przeżytych razem lat pozostaną w nas na zawsze, że nasze sukcesy są i będą powodem do dumy Pani Profesor, a ten Jubileusz będzie krótką, ale dostojną chwilą refleksji, z nastrojową nutą inspirującą do wspomnień. Niech będzie również okazją do nabrania wiatru w żagle przed kolejnymi ambitnymi wyzwaniami i dalszymi przedsięwzięciami naukowymi.